

HOŘKÝ ROMÁN

Obraz z maloměstského života od KARLA LEGERA.

"Kam?" zasmál se. "Pryč — odejdu z rána. Daleko, chcete-li vědět a — nevrátím se."

Rozplakala se, vzlykotem se dusila. Hleděl na ni. Šla by s ním, opustila by rodiče, úplně by zapomenla na všechno — a šla by. Ale pokrčil jen rameny, pohladil ji měkké vlasy a libal ji vřeckou džinky, až její rty se rozžhavily. A najednou, když na svou otázku dávno zapomněl, se zamhouřil, ma očima blbě jako smrt šeptala mu: "Půjdu s tebou kam chceš!"

Druhého dne z rána paní Vrbová postověla polehounku dvéře u deernušina pokoje a mazlivě zvolala: "Vstávej, děťátko moje, vstávej, vstávej! Vlastovičky už dávno vstaly, a snídaníčku sama jsem ti dnes uvařila, vstávej! Což pak pěkného se zdá mé zlaté hlavice, že zaspala!" Ale v pokoji ticho. Maminka přistoupila k postýlce — postel prázdná, nedotknutá od večera. "Bertičko!" Ticho — nikde ani hluti. Zamrazilo maminku až k srdci, rozfúsla se, chudinka, nohy pod ní klesaly, ale přeč seběhla do zahrady, po celém domě hledala. Maruše! Po Bertičce ani stopy. Udýchaná matka, vyděšená, v koutku, kde jí nikdo neviděl, opíela čelo o chladnou zeď a přemýšlela. Kde je nešťastné dítě? Kam zmizelo? "Kde pak je Bertička?" zeptal se otec Vrba u snídaně.

Za chvíli odpovíděla matka třesoucí se hlasem: "Bertička? Včera večer byla s Vernerovým podívat se na pohodňový průvod, zůstala u nich."

Otec dále se netázal, jen prohodil tak mimochodem: "Ano, včera to bylo slavné!" Bolela ho po věrejšku ještě hlava.

Maminka věděla, že tatínka přehnal. Bertička nebyla u Vernerových, včera večer vrátila se domů, způsobně dala mamince "dobrou noc", odešla do svého pokoje a — a — a je pryč! A přece paní Vrbová poslala k Vernerovým posluhovačku, aby se přepatla, není-li tam Bertička — ubohá, sama se přeháněla. Hrozné to byly chvíle. Přemýšlela: Co teď? Co počít? A kam jen mohla zmizet, ubohá Bertička? Otec bála se pravdu říci, pořád čekala, ohlížejíc se na dvéře, neobjeví-li se v nich její andělíček? Kam se zatonula? Kdyby to byla jiná, než její Bertička, taková nevinná jako lilie! Ale při tom si nebyla jistá — v posledním čase nějak se deernuška celá proměnila. Ano, neurčité podezření v mateřském srdci kličilo, několikrát sešla za den do zahrady a dívala se přes zeď.

K večeru přemohla jí úzkost — se všim svěřila se otec, hledajíc všelijaké omůvky a hladil ho po tvářích bledatými rukama. Pan Vrba na chvíli byl ohromen, ale pak vypukl v zúrání. "Má deernu? Co? Utekla z domu? A — a — a — podívejme se!" Byl hrozný. Dlouhými kroky běhal po pokojí, supě a zlořeče, odřený župan pleskal mu kolem nohou. "Na policii půjdu!" křičel.

"Staroušku, pamatuj se!" chláholila jej ženská, "nikam nepůjdeš! Na policii — vždyť by to byla veřejná ostuda. Pomysli, že Bertička jenom v mladistvé neroz-vážnosti snad se zapomněla, vždyť byla vždycky tak hodná, nevinná — To ty zatra — Pán Bůh mne netrestej! — romány jí spletly hlavíčku — já nevím, že úřady dovolí takové knihy tisknout! A Bertička snad si myslila, když v těch knihách pořád jen o lásce —"

Pan Vrba nastonechal, škrábaje se pod bradou. "Tak ty myslíš, stará —?"

"Ze není třeba hned policii na naši Bertičku svolávat. Uvidíš, vrátí se. Snad už stojí přede dveřmi a bojí se vstoupit, ubožátko moje —!"

Starostlivý tatínek celý byl zabrán v rozpravě: "Tak ty myslíš, že Bertička šla na zkušenu? Já! Vidíš, stará, opravdu, naši Bertičce by neškodilo —"

V tom však bolest přemohla ubohounou matku — zalomila rukama, zavzlykala zoufale: "Jen kdybych věděla s kým!"

Bertička nestála za dveřmi, nepřišla, nedočkali se rodičové ani

la, chtěla snad potěšit Emánku či — sebe?

Síto se zastavilo, pan Vrba prudce se obrátil. "Bláhová! zasyčel. "Povídám ti, deera se ti vrátí, uvidíš! Ale mé peníze! Mých třicet tisíc!" Zoufale zvedl oči k nebi. "Po chvíli pohlédl znovu k manželce a s jizlivou radostí pravil: "Víš, že má Verner v záložně také svých deset tisíc?"

V tu chvíli asi k městskému tajemníkovi Joskovi pospíchal doktor Gruen — dnes už po druhé byl zavolan. Tajemník ležel na posteli, až pod samou bradu přikryt perinou, šedivý vousy jeho rozlíly se po pevně a zvedaly se s ní a klesaly, jak nemocný z těžka oddychoval. Měl oči zavžené, zinalé rty se mu nervosně zachvívaly. Kolem lůžka obíhala paní tajemníková uděšená, rozbolešněná, s hlavou ovažanou mokřým šátkem, s výrazem utrpení a resignace v tučném obličejí.

"Doktore!" pravil tajemník, vytahuje ruce zpod peřiny, "co tu chcete? Nevolať jsem vás! Nechte mne zemřít!" Sejal ruce nad hlavou, až prsty mu zapraskaly. Chof s bolestným vzlykotem vrhla se k němu. "Měj rozum přece, muži! Pane doktore, nenechte ho —!" Doktor se posadil u postele, přehodil pohodlně nohu přes nohu, počítal chvíli puls nemocného a pravil chláholivě: "Nu, nu, nu, nebudte tak ze — trochu nervosy, trochu rozčilení — hm, tužes srdce — mu, nu, mu, budete zas chlapík, pane tajemníku. A coťi jste už dnešní noviny?" — Tajemník zvedl hlavu, div nevyškolil, zorníky se mu rozšířily. — "Podívejte se, naši ve Vidni zase slevili!" pokračoval doktor, "pořád stejná písnička: nejprve se hlásá boj až na náš a pak se zahodí flinta do žita. Nedůsledná je ta naše politika!" Doktor se rozhorloval. A nemocný položil sklamanou hlavu zpět a zavřel oči. Ale paní tajemníková se o-tázala (a umdlené oči její vystupovaly oživené v tučném obličejí): "Nie vý — nie v novinách není?" Doktor se k ní ohlédl, porozuměl: "Ne, milostpani, již nie!" Pak se usmál: "Myslím, že Emil je už na loži." Paní vzdychla, tajemník na loži nepokojně se poholil.

V tom okamžiku ozval se zvonek, venku kdosi ptal se po doktorovi. Byla to posluhovačka od paní Vrbové, doktor měl hned přijít, slečna Bertička stíně. Doktor se zvedl. "Slečna Bertička? Hned přijdu, hned!" a obrátiv se k paní tajemníkové, zavřel hlavou. "Vida, vida, a vyprávělo se, že slečna odjela také na výlet. Tedy již se vrátila?" — "Právě teď!" vypravovala posluhovačka cestou. "ale je celá blbě jako umučení, ubožátko — Hned musila do postýlky, a pije heřmánek." Dobrá žena se bláživě ohlédla. "Ale nemám to říkat!"

Jakmile doktor odešel, tajemník odklopil peřinu, posadil se na loži, lokty opřel o kolena, hlavu sklonil do dlaní, mezi prsty propřátaly se šedivé vousy, visely přes lokty. Neklidné oči jeho sledovaly paní tajemníkovou. "Co to děláš?" zeptal se.

V kontě pod obrazem Ukřižovaného rozsvítla lampička a pak těžce poklesla na kolena, s temným vzlykotem klaněla se, až čelem do země udeřila, zatřásla rukama bila se do prsou. "Nech mne —" pravila, neustávaje tučným tělem se ukláněti. "modlím se, aby Emilovi Pán Bůh dal štěstí. Panenka Maria svou milostí jej ochránila!"

Znova s temným zaduněním udeřila hlava o podlahu, přerývavě vzdechy a modlitby začly z kouta. Tajemník se usklíbil, odplivl daleko a zahleděl se kamsi na jediný bod protější stěny. Těžce tak vleky se hodiny. Bez pohnutí seděl nemocný, v prstech svíraje prameny šedivých vousů. Ale chvílemi cosi se v něm vzbouřilo, vyskočil a prudce počal přecházeti — jen tak v košili, bos, jak byl na loži odpočíval. Zakrýval uši, aby neslyšel vzdechy tam z kouta, nesouvislé modlitby. — "Svatá Panenka Maria — vyslyš mne! — Kriste Ježíši!" A opět na okamžik stanul, ruce rozhodil a, hledě kamsi do daleka, zafiloso-val: "Co je člověk? Nie — pápěrka. Vítr ho odvěje, tak! Svobodnou vůli má, říkájí, ah, kdež! Všechno osud takový! Což? Narodíš se — víš jak? Víš kde?"

50,000 KNĚH
ZDARMA MUŽŮM.
Ma Cenu \$10.00 Pro Každého Postiženého Muže.

Pak-liže trpíte kterakoliv nemocí mužům tak vlastní, tedy Váš žálůme, byste si dopsal o jednu z těchto obdivuhodných knih. V té se jednoduchým a srozumitelným způsobem píše, jak každý muž, trpící otravou krve, životní slabostí, povšechnou strátou síly, rheumatismem, nemocí dštroj, žaludku, jater, ledvin aueb nemocí měchýře, může býti trvale vyléčen ve svém vlastním domově. Je-li žklaman a znaven penězímí obětím, tu tato "Zdarma Knihá MužŮm" bude míti pro Váš ceny sta dollarů. Povi Vám proč trpíte a jak můžete opětně nabýti sílaho a trvalého zdraví. Tisíce mužŮm vraceno býti dokonale zdraví síla a mužnost za pomoci této cenné knihy. Jest to skladite vědomosti a obsahuje práve to co každý muž vědět má. Pamatuje že táto kniha jest naprosto zdarma. My zaplatime poštovné. Oddělte tento "ZDARMA KUPON" a zašlete nám ho dnes a my Vám zašleme jeden výtisk této cenné knihy úplně vyplaceno.

ZASLETE DNES TENTO KUPON NA KNIHU ZDARMA.
DR. JOS. LISTER & CO., B. 706 Northwestern Bldg., 22 Fifth Ave., Chicago.
Pán ově — Zajímám se o Vaši nabídku, "Knihu zdarma" a tešlo by mne, kdybyste mi ihned jeden výtisk zašli.

Jméno.....
Pošta.....
Stát.....

Víš proč? A už tě má osud v rukou, vede tě —"

Vítř zadul do oken, modlitby z kouta zoufaleji se ozvaly. "Panenka Maria Boleslavská, Panenka Maria Vamberkická — co myslíš, muži, je takový vítr také na moři! — Svatý Josefe —"

"Proč křičíš?" obrátil se k ženě, a jedovatý úšklebek mihl se mu po tváři.

"Nerouhej se, muži! Modlím se!"

"Tak! Modli se, modli. Ale potíche, víš? Takové prosby, jako ty, říkají se jenom šeptem!" A zase uleh na postel a, stisknuv dlaněmi čelo, přemýšlel.

Přesl den, přešla noc.

"Doktore!" vykřikl tajemník, sotva z rána doktor objevil se ve dveřích. "Vysvětlete mi — můžete-li — kterak dvě tak různé povahy, řekl bych dvě protichůdné duše, jako Evžen a Emil, zrodily se z jedné krve, z jednoho otee?" Patrně o tom přemýšlel celou noc.

Doktor usedl u postele, počítal puls a při tom velmi učeně rozhovořil se o dané otázce. Asi tak zněl smysl. "Dělit se vlastnosti tělesné i duševní, zajisté. Ale ne všechny a ne stejným dílem přecházejí na dědice. Jedno dítě podděl tuto vlastnost, druhé onu. Poxaha otevoa či lépe rodičů, dělí se v dětech, ale co vidíme ku příkladu u otee jako celistvý vyhraněný charakter, míže se v dětech jako děditví rozpadnouti ve své složky —"

Nemocný nepokojně zakachašal. "Myslíte, doktore —" ozval se, "že už ve mně dřímala ta hrůšná lehkomyslnost Emilova nebo hořké skepticismus Evženův, který vede až k šílenství?"

Doktor viděl, že zasel příliš daleko. "Nemysliť jsem to tak!" řekl, a pak, aby foč jinam obrátil, ptal se: "Víte, že Evžen leží? Slyšel jsem to od kollegy. Otrava alkoholem —"

Tajemník se nepoholil, mlčel se rty sevřenými, zdálo se, že ani neposlouchá, co lékař dále hovoří.

Doktor za chvíli odešel, ale ještě na prahu, jakoby na nehlav-nější zapomněl, obrátil se: "Víte-li pak, že naši ve Vidni zase propustili vojenskou předlohu? To už přestává všechno!"

Dokončení bud.

Tělesná skleslost.

Cheeme upozorniti všechnu veřejnost v čas na to, že nastává roční doba, v níž téměř každý na sobě pociťuje jakousi nevy-světlitelnou skleslost tělesných i duševních sil. Snadno se uvávi, nie ho netěší. Jest to jenom následek toho, že obě krve nedrží kroku s rychlým přechodem zimy v jaro. Jest třeba jemného povzbuzení, aby tělesné orgány začaly hbitěji pracovati. V tom ohledu není léku lepšího nad Trinerovo Léčivé Hořké Víno. Ono povzbudí žaludek i všechny vnitřnosti k čilé práci, odvede z těla nepotřebné a škodlivé součástky krve a naplní všechny žily kvívou

Každý farmer, může si vyrábět s našim strojem posty z umělého kamene, které jej stoji asi 120 a vydřež 50 let. Můžež dílat peníze, vyrábět si posty. Zároveň vádáme jednatelství prodat stroj, neb farmu va šemu soudu.

O podrobnosti dopište si český neanglický ná.

McElroy Post & Pole Company.
No 36-16 Ave. West Cedar Rapids, Ia.

Nejspolehlivější semena zahradní, květinová a polní na západě prodáváme již po mnoho let. Semena tato nekupíte ve što rech, obchodujeme přímo s farmery. Proto těm vám můžeme prodat nejlepší semena za mírné ceny.

J. N. Kramer & Son.
318-3rd Ave. Cedar Rapids, Iowa

Jisté a prospěšné uložení peněz.

Příležitost k zakoupení základního kapitálu společnosti, která zaplatí 2% čtvrtletně dividend — 8 procent ročně.

The Lincoln Telephone and Telegraph Company, sorganisovaná dle zákonů státu Nebraska, jest pod dozorem státní železniční komise, což zajišťuje konservativní vedení a ochranu podilníkŮm.

Cena zařízení v hotovosti \$1,100,000. - - Závodní kapitál vydaný \$600,000. Roční příjem nyní přes \$200,000.

Následující řiditelé jsou úspěšnými a konservativními lincolnskými obchodníky.

GEO. E. HASKELL, president Beatrice Creamery Co.	W. E. SHARP, president Citizens Railway Co.
A. O. FAULKNER, president Woodmen Accident Ass'n.	Royal Highlanders, JOSEPH GRAINGER, Grainger Bros. Co., J. Grainger & Co., CHAS. STUART, bankér a kapitalista, JOHN T. DORGAN, pres. Lincoln Ice & Cold Storage Co. Whitebreast Coal and Lumber Co., CHAS. J. BILLS, investiční bankér, FRANK H. WOODS, president.
MARK W. WOODS, president Woods Investment Co.	
SIMON D. MAYER, president Mayer Bros.	
JOHN W. M'DONALD, president Lincoln Traction Co.	
GEO. J. WOODS, pokladník Watson, Woods Bros. & Kelly Co.	
S. H. BURNHAM, president First National Banky.	

Více než 300 místních podilníků.

Společnost kontroluje a řídí Automatic Telephone System v Lincoln a Lancaster okresu se 7,000 telefonů ve službě a 1,600 mil telefonní poplatkové linie na dlouhou vzdálenost postavené Western Telephone Co.

Zakládající kapitál této společnosti nabízí největší příležitost pro jisté a prospěšné uložení peněz.

Jest jisté. Nepodléhá daním a poskytne dobrý příjem, čtvrtletně splatný. Hledáte-li dobré místo pro uložení peněz, máte-li jakýkoliv přebytečný kapitál, pro který hledáte výhodné a jisté záročení, nechte-li spokojeni s výsledkem uložení na jiných místech, nechte nás, bychom vám vysvětlili tuto nabídku. Mnoho farmerů mají podíl v této společnosti.

Tato společnost vzrůstá velmi rychle, vynášející značný přebytek už nyní, a jedinou příčinou prodaje závodního kapitálu je snaha získati peníze k rozšíření služby, a tak docílit větší výdělkovon sílu společnosti. Ponze mála část poprvé vydaného závodního kapitálu zůstala neprodána. Podílý závodní jsou \$100 každý.

Nikdo nezaplátí méně. Nebylo tu žádné vysokého financíetví, zvodného kapitálu, žádného nádvaku. Každý podíl účastní se plátne na každém dollaru, vydělaném společností. Dividendy počítají se ode dne koupě. Počínaje přístím 1. dubnem, společnost bude plátiti dividendy na závodní kapitál a sice 2 procenta čtvrtletně — 8 procent ročně.

Pro další informace, přihlašovací listky atd., dopište si poštovním listkem, udavěte jasné a správné své jméno.

LINCOLN TELEPHONE AND TELEGRAPH COMPANY.
ÚŘADOVNY: 231 So. 14. St., Lincoln, Neb.

FRANK H. WOODS, president. S. H. BURNHAM, místopresident. C. J. BILLS, tajemník a pokladník. L. E. HURTZ, generální manager. GEO. W. GANN, Traffic manager. M. T. CASTER, superintendent. SETH W. EDDY, finanční zástupce. J. E. BEDNÁŘ, finanční korespondent.